

AtmaDharma.com

www.AtmaDharma.com

Celebration of Ba's (Laxmiben's) achievements

on the

20th Svargvas Anniversary

એને હું કરી શકું નહીં
એ મારા નથી
હું એમા નથી
એ મારામા નથી

This is a transcript of the conversations recorded between Ba and Pujya Shree Lalchandbhai Amarchand Modi during Ba's (Laxmiben's) last days whilst suffering from cancer. Lalchandbhai's advice details to how to have a Savdhaan Maran (Alert Death) by practicing Bhed Gnaan.

The transcripts have been kindly transcribed from Audio tapes by Dr Devendra Bhai (Surendranagar, India)

Rajesh & Jyoti Shah
AtmaDharma.com
and
AtmaDharma.org

૬૨
૨૦૦૦

લંડનનાં બાલુ કુ. તા બીલો પ્રેમચંદ્રભાઈ -

તા. - હલ્લો - (પ્રેમચંદ્રભાઈ બલિ છે.) - હલ્લો. ઠાક છે. કેમ છે તમે.
કેમ છે લક્ષ્યાણના લક્ષણ ?

આરુ છે. એક મિનિટ આપું એમ

- હલ્લો - જય જીનેન્દુ - તા. જય જીનેન્દુ બાપા.

પૂજ્ય :- જય જીનેન્દુ બલે. કેમ છે ?

:- આરુ છે

પૂજ્ય :- આરુ છે ?

:- તા. ત્રણ વાકી ઠીકપાટલમાં હલ - ઘણી ઘણી થયે આવા - કાલે
પાકું જવાનું છે

પૂજ્ય :- કાલે જવાનું છે ?

:- તા. કાલે પાકું જવાનું છે. એમિ. રવા. બે દિવસ માટે રજા આપા
છે. તો ઘણી ઠીક કાલે કાલે લુતી. પણ એવેવા આપવા, તો વેળી ગયા -
તો કાલે કાલે કાલે આપાને વાલ કાલે છે -

પૂજ્ય :- લક્ષ્યાણ આરુ છે આમ

:- એવેકી વધારે થાય છે આમ - પણ જીનેન્દુ આરુ છે તમને

પૂજ્ય :- પહેલા કાલે આરુ છે.

તા. એવેકી - કાલે થાય છે આમ આરુ છે - પણ તમને આપવા
છે - એવેકી કાલે આપાને વાલ કાલે - તા, તો કાલે કાલે વાલ કાલે

→ પૂજ્ય :- જુઓ. (તા) મારી જે આત્મા છે - એ આત્મા જે મારા
જ્ઞાનમાં જણાય છે. આ દેહ છે એ પરોપર અને જણાવો જ નહીં, કેમ
કે દેહ છે એ લિજા છે, જે રાજા-દેવ, સુખ દુઃખના વાલ છે એ
પણ મારાની જુદા છે, એમની તું જુદો - જે વર્તમાનમાં અને જ્ઞાન થાય
છે, એ જ્ઞાન દેહનું નહીં થાયું પણ આત્માનું જ્ઞાન થાય છે. એમ લાગે
છે કે એકી અને દેહનું જ્ઞાન થાયું, પણ દેહનું જ્ઞાન ન થાય કેમ કે
જ્ઞાન તો આત્માનું છે. જ્ઞાન જેનું હોય એનું જ થયા - કેમ પણ
એમ પ્રયાસ નહીં વેલેલો આજ્ઞાન દશામાં એવેકી એકી કે દેહનું અને
જ્ઞાન થાયું - આ દુઃખનું અને જ્ઞાન થાયું - અને દુઃખ થાયું. પણ એમની
જુદો આત્મા છે. એ જ્ઞાન છે એ આત્માની અનન્ય અભિજ્ઞા છે. એવેકી
પ્રત્યેકે એકી પ્રત્યેકે સમયે આત્માનું જ્ઞાન થાયું રહ્યું છે -

પણ આત્માનું જ્ઞાન થાય છે અને એ જુદા જુદા
જ્ઞાન છે, અને દેહનું જ્ઞાન થાયું, કાલે - કાલેનું જ્ઞાન થાયું, આ કાલે

દાડગી મારા છે, એમ એમાં અમલા કરે છે પણ જ્યારે યોગે ત્યાંજ
 અગી અય ત્યારે અપેક્ષે આ તો પર પદાર્થ છે - મારે ને એને કોઈ
 લવા દેવા નહીં. એને એને તું અક્ષરો નહીં પરોપક તો, તેમ કે
 જ્ઞાન જેનું છે એને જ્ઞાની - પ્રકાશ છે એ એ દેવનો છે, પ્રકાશ
 પ્રકાશ છે એ દેવને પ્રકાશી કરે છે. એ કોઈ પ્રકાશ છે એ સીરા.
 સીરને કે દરપરને કે પરને પ્રકાશી કરવું નહીં, કહ્યો કે પ્રકાશ એ
 દેવો એકમેક છે. એવે જ જ્ઞાની જેનું એકમેકપણુ હોય એને જ
 પ્રકાશી કરે, એમ આત્માનું જ્ઞાન આત્માને સાથે એકમેક છે તેજ
 જ્ઞાનમાં આત્મા જ્ઞાન છે. જ્ઞાન આત્માને પ્રકાશી કરે છે પરને
 પ્રકાશી કરવું નહીં - એમ તો અજ્ઞાનો જ જ્ઞાન છે, પર પરોપક
 જ્ઞાનું નહીં, એમ વારંવાર ઉપયોગમાં ઉપયોગ છે, ઉપયોગમાં આત્મા
 છે. ઉપયોગમાં શબ્દોના પરિણામ ઉપયોગમાં નહીં - ઉપયોગ મુદો છે, મુદો
 મુદો છે - શબ્દ મુદો મુદો છે. ઉપયોગ લિખ્ત છે, દેહ લિખ્ત છે
 એને ઉપયોગ તો આત્માનો છે. તો એ ઉપયોગમાં આત્મા જ્ઞાન,
 જ્ઞાન ને જ્ઞાન, જ્ઞાન જ રહી છે, પણ એને જ્ઞાનો નહીં જુદા, એવે
 જ્ઞાન દેશમાં દુઃખ ધાય છે જુદા, પણ છે અહીંનાં અહીં ઉપાય
 એ હંમેશા જ્ઞાન આત્માનું ધાય, પ્રકાશ સૂર્યનો હોય, પ્રકાશ દેવનો
 જ હોય, પ્રકાશ જ્ઞાનો ન હોય, એમ જ્ઞાન આત્માનું જ ધાય છે, એ
 જુદો. આત્મા જ એવે જ્ઞાન છે - એને આત્મા એને જ્ઞાન એકમેક
 છે - એમ વારંવાર જ્ઞાન એને આત્મા એકમેકે ધીરે જ્ઞાની છે એમ
 વારંવાર વચ્ચાર કરતા આપણને દુઃખ એવું ધાય, દુઃખ દેવો અય
 દુઃખને સાથે એકતા સુદી સુદી અય એને આત્માનું અવધાય દેહિતમાં
 આપણા, અંતિમત આનંદ આપે એને અંતિમત શીર ધાય - આમ કરતા
 કરતા એકાગ્રતા એમાં વર્ધન અય, વર્ધન વર્ધન એમાં ઉપયોગ જ્ઞાન
 ધાય. જ્ઞાન ધીરે ધીરે આત્માને ઉપયોગ ધાય.

આ આત્માનું જ જ્ઞાન છે. મારે જ્ઞાન જેનું છે, આત્મા
 નું એ જ જ્ઞાન પ્રકાશી કરે છે. જ્ઞાન તો કોઈ શાસ્ત્રનું નહીં. દેવ. ગુરુ
 શાસ્ત્રનું જ્ઞાન ન હોય, જ્ઞાન-તો આત્માનું જ હોય - આત્મામાં ધાય છે
 આત્માને પ્રકાશી કરે છે - એમ જ્ઞાને આત્મા હરરૂ એને ધાય, કે
 એ મારા જ્ઞાનમાં પર નહીં જ્ઞાનું તેમ કે પર તો લિખ્ત છે - અમા
 જ્ઞાનમાં મારો આત્મા જ્ઞાન છે એમ વારંવાર વારંવાર xર વચ્ચાર
 કરતા એકે અય એવો આપે, કે સામાન્ય આત્માને દેહિત ધીરે અય.

પ્રશ્ન:- સાંભળ્યું ને ↓

: હા સાંભળ્યું બરાબર

પ્રશ્ન : તો ઠાક -

: એટલે પણ અપમાન કરવાથી થઈ શકે ત્યારે તમે કેટલું લાંબું સમય જ ને

પ્રશ્ન:- હા. અપમાન કરવાથી થઈ શકે - છે. મારા બાઈ ?

: હા આપુ દુ.

પ્રેમચંદલાઈ :- જય કુનેશ્વર સાક્ષચંદલાઈ -

પ્રશ્ન : જય કુનેશ્વર - તમે હાથ ફેળ ઉપર કોલપત્તા લેતા ?

પ્રેમચંદલાઈ :- હા - કોલપત્તી ય લેતી અને સાથે સાથે ટેપમાં ^{પણ} ઉતારી છે એટલે હોસ્પિટલમાં લખ્યા ત્યાં કોલપત્તા લાડે -

પ્રશ્ન:- વાર વાર બહુ સારું

: આ ટેપમાં કેટલાક કેવી નાખ્યું છે

પ્રશ્ન:- એ સારું કેટલું એટલે મારી અવાજ ટેપમાં ઉતારી મય

: હા. એટલે કેવી રીતે એનું ઘૂંટણ ધપા જ રહે -

પ્રશ્ન : બહુ સારું.

અને હમણાં પણ થાકે અને હોસ્પિટલમાં છે ને હતા ને એ લખ્યા

પ્રશ્ન : પણ પાડ ?

પ્રશ્ન :- એટલે અને હોડાહોડામાં હતા ને એટલે તમને ફેળ કેવી નીકળે છે એ લખ્યા છે આજ મયને - એટલે ફેળ પણ ફેળ કેવી અને હોસ્પિટલવાળાએ કેટલું તમે શુરુવારે લઈ મળી અને અવાજે કોઈ લઈ આવશે -

પ્રશ્ન: હા. એટલે રીકાણું પડશે ?

: હા. એટલે કાંઈ કોઈ લઈ જવા છે .

પ્રશ્ન :- પણ રીકાણું પડશે ત્યાં ?

હા - ^{પણ} એટલે એ અપમાનમાં ^{લખ્યું} ત્યાં રીકાણું પડશે

પ્રશ્ન: એમ. ઘોડો એટલે આજ એ આજ સુધીને દેખાય છે.

: હા. હવે એવું લાગે છે - અપ રડા જેવો વૃદ્ધનો લાગે છે

પ્રશ્ન :- વાર - વાર - લ્યો - બહુ સરસ - ખીરાડ લવાય છે ?

: હા. ખીરાડ પણ લવાય છે .

પ્રશ્ન: એમ. વાર - સારું

- ગુરુદેવના મલાન રૂપા છે હા બસ રૂપા છે અને આપના પ્રેરણાનું બળ ધરતું મળ્યા રહે છે એટલે અને હોસ્પિટલમાંથી આજ શબ્દ

પ્રશ્ન:- હા, તો તારે જ્ઞાન ગોષ્ઠી પંદરેડ પુસ્તક લેશે તો મોક્ષના દેશમાં
 સ્વીકારમાં. હા તો સ્વીકારમાં રહેશે - દેસ પંદર પુસ્તક પાંચ ઠીકીનું
 વેટનું વજન ધાપ ને સ્વેચ્છુ પ્રમાણે - પૂઠા જાણને પેડે ડેશને મોક્ષ
 સ્વામીના, મોક્ષલાપને -

પ્રશ્ન:- મોક્ષલાપ હું લેશે તો
 : સ્વને જ્ઞાન ગોષ્ઠી સ્વમ લાપવાનો લાચાર ધાપ તો લાપને
 લાચર -

પ્રશ્ન : લાપવાનું - કાંઈ ઘાંઘી નથી
 : સ્વને લપિ જાની જ્ઞાન વાર સ્વેચ્છુ

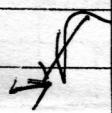
પ્રશ્ન:- હા, લાપે ડેશને.
 સ્વને મહાપ્રેમના પેલા શાસ્ત્રો તૈયાર થઈ ગયા
 પ્રશ્ન:- હા - તૈયાર થઈ ગયા છે સ્વને આ પર્વુષ્ઠામાં વટાર પડા
 જશે - પર્વુષ્ઠામાં લાહરવા કુદ પાંચને વટાર પડા જશે -

! કેટલા પાનાનું બન્યું પુસ્તક સ્વામી?
 પ્રશ્ન:- લગભગ- અને લાગે છે - પાનાનો તો પચાસ નહીં અને, પણ
 બધો પાના ઉપર તો લેશે. જ
 : સ્વેચ્છુ શાસ્ત્રો સ્વને બધો બધો બધે વિભાગ સ્વામી ગયાને -

612

મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશકના -
 પ્રશ્ન: જા - સ્વામીને સ્વને બધો - સ્વામી ને - બધ
 : હા - સ્વામી ને બધ. હા બધાબધ છે, બધીને યાદી સ્વામીને સ્વને
 સ્વને પાછા લકુમાને -

શ્રીગણેશ પઠા :

એ દેહ છે એ લિંગ છે સ્વને જે શાસ્ત્રો પરિ-
 સુપદ્મ! પના લાપ છે એ પણ મારાની જુદા છે - સ્વેચ્છુ તું જુદો એ
 વર્તમાનમાં અને જ્ઞાન ધાપ છે - જ્ઞાન દેહનું બધું ધેનું પણ સ્વાત્માનું ધાપ
 છે - સ્વેચ્છુ કાંઈ છે કે જુદો આ દેહનું અને જ્ઞાન ધેનું પણ દેહનું જ્ઞાન ન
 ધાપ ઉમડે જ્ઞાન તો સ્વાત્માનું છે સ્વેચ્છુ જ્ઞાન જેનું લીપિ સ્વેચ્છુ જુદા ડેશ
 પણ જેને પચાસ નહીં રહેતો સ્વજ્ઞાન દશામાં - સ્વેચ્છુ - કે મહી અને દેહનું જ્ઞાન
 ધેનું, અને આ દુઃખનું જ્ઞાન ધેનું, અને દુઃખ ધેનું - ડાં અને દુઃખનું જ્ઞાન
 ધેનું, પણ સ્વેચ્છુ જુદો સ્વાત્મા છે - સ્વને જ્ઞાન છે એ સ્વાત્માને - સ્વનન્ધ
 સ્વલિંગ છે સ્વેચ્છુ પ્રલોક જુદો, પ્રલોક સમયે સ્વાત્માનું જ્ઞાન ધેનું - રહ્યું છે,
 સ્વાત્માનું - જ્ઞાન ધાપ છે અને એ જુદો જુદો બધ છે, અને મહી દેહનું જ્ઞાન

ધેનું મને, દાઝરા દાઝરાનું જ્ઞાન ધેનું મને, દાઝરા દાઝરા મારા છે અને
 એમનું મમતા કરે છે, પણ જ્યારે પાતે દયાઈક જણા જાય, કે અરો આ
 તો પર પ્રદર્શ છે મારે એ એમને ઠોંઠ લવા દેવા નહીં, અને એમને તે જાણ્યો
 નહીં અરોધર લો, કેમ કે જ્ઞાન જેનું છે એમને જાણે. એમ પ્રકાશ છે એ
 દીવાની છે પ્રકાશ, તો એ પ્રકાશ છે એ દીવાને પ્રકાશ કરે છે એ
 ઠોંઠ પ્રકાશ છે એ દટપટને - સોડાબોટની

આત્માના આત્મા દર્શન વેળે જાય.

(પ્રકાશ એ જ શબ્દો આત્મા માટે બધું લખ્યું નહીં)

પ્રેમચંદલાઈ બાલિ છે જય જીનેન્દ્ર સાસચંદલાઈ - લ્યો વ્યુદ્ધના
 શબ્દો અસરશા: શીખાટ યેવા છે.

પ્રેમચંદલાઈ :- હવે જય જીનેન્દ્ર - તે પ્રેમચંદલાઈ બોલું છું. કયાં
 છે બાપુજી - (બાપુ બાઈને) જય જીનેન્દ્ર સાસચંદલાઈ -

પૂજ્ય :- જય જીનેન્દ્ર પ્રેમચંદલાઈ

: હા. તે પ્રેમચંદલાઈ -

પૂજ્ય : તબાખલ કેમ છે.

: એમને દર્શો વ્યુદ્ધવો યેલો જાય છે - ()

હા. લયમનં યોદા લહેલારૂ હા - અને હમણાં બે-ચાર દા યેવા પાછો
 વ્યુદ્ધવો આવે છે - અને દવા યોદા કામ કેવળા ધેળ ભાઈ છે - અને
 અભાષણ પક્ષી (રિંગલ આવા ગાઈ છે) અને ડોડરો કરે છે
 યેવાને તો આ અભાષણકી જ સરવરી યાય છે

પૂજ્ય: ઘાલ, ઘાલ - એમ જ છે હો

: એમને લમે આ જે ગાયે લખી ઘાલ કેવી હાલને (હા) એ દર્શાવત
 તેપ કાંબલા અને એના ઉપર જ લખાવતી ક્યાં કેવી એમનું બળ
 ઘણું સ્વેદનું મળે છે

: ઘણું સાડુ. સાડુ. ઘણું કોડુ. એ જ એવું જાણ્યો છે

પ્રેમચંદલાઈ :- તે દર્શન વાર ક્રાય કરતો હવે પણ ક્રમ ઠોંઠ ઉપાડતુ
 નહોતુ -

પૂજ્ય: એટલે મારો ક્રમ હમણાં બગડેલો છે, એટલે લખને બાલે યાગે
 પક્ષી અહીં યાગે જ નાહ. તેજક્રમ ઉપરનો નહીં - યાગના જ નહીં બાલે

: હા તો એવું જ હશે. લખને બાપુ યોદા ઘાલ કરે લખાવ
 સાધી.

લખાવને :- જય જીનેન્દ્ર આપા.

પૂજ્ય! : હા. જ્ય વ્યક્તિને સુખમાણે - બધા મનમાં હો તમે કોમ હો
1. સારુ છે હો

પૂજ્ય! :- સારુ છે ને)

! હા. એટલે તેમણે હોમાયોપેક્ષાના દવા ચાલુ કરી છે - હા તો
તેમણે હોમાયોપેક્ષાના હોમાયલ છે ને ત્યાં છે

પૂજ્ય! : હા. ત્યાં છે. લોડનમાં ૧.

હા. તો તેમણે બે દિવસ માટે રજા આપી છે ને હવે તો
તેમણે ધોષ વાર પણ પાછું હોમાયલમાં ચલુ છે - હા તો કંઈ ધોષ
વાર આપી સાથે વાત કરીને પણ બાકીનું - લ્યે. હો -

પૂજ્ય! : હોમાયોપેક્ષા દવા એ લાગુ પડશે ને તો બધું સારા છે -

! એને બાકી એકેડ અપેક્ષાલ સુરતર સ્ટોટલેડમાં છે એના દવા
સારુ કરી છે - (સ્ટોટલેડમાં ૧) હા એ હોમાયોપેક્ષામાં ચાલુ કરે છે -
તો - આત્માને દેખવી અવલીકૃતી એને પ્રગટ કરવા એના ઉપર
અપ્રત્યક્ષ કરી

→ પૂજ્ય! : શુભો - આત્મા છે ને ૧ આત્મા છે ને એના પાસે આત્માનું
જ્ઞાન પણ ધાય છે - એને એ જ્ઞાનમાં જે તમે એમ કહીશું આપ્યા
કરી કે મને આ દેહ જ્ઞાન છે, જે દુઃખ જ્ઞાન છે ને પર જ્ઞાન
છે તો તમારો ઉપયોગ છે એ બરિશૂષ્ય રહી કરશે - એને બધી મને
મરુ જ્ઞાન જ્ઞાન છે સાચક જ્ઞાન છે, તે તો જ્ઞાનનાર છે અને જ્ઞાનનો
જ જ્ઞાન કરી છે એવું રહ્યા કરવા, એવું લેદરાન સરસ થઈ જશે
કે કોઈ સચક દર્શન પણ થઈ જાય - આમ આ એકે મતામંગ
છે. આપું જગત એમ કરે છે કે હું પવને જલું છું તો એ જ્ઞાનનો
વેલ્યાવ છે એ સીટલા સંસ્કૃત થઈને સીટને જ્ઞાનવાનો નર્મ, પણ જ્ઞાનનો
વેલ્યાવ તો સાચકના સંસ્કૃત થઈને, સાચકને જ્ઞાનો એને સાચકને જ્ઞાન
જ્ઞાન પર પ્રદર્શ પણ એમ જ્ઞાનો જ્ઞાનો એવું પ્રકારે વેલ્યાવ છે
પણ પર સંસ્કૃત થઈને પવને જ્ઞાનું એ જ્ઞાનનો વેલ્યાવ જ નથી. એ સી
કોઈ જ્ઞાન છે, એ જ્ઞાન છે એ દુઃખરૂપ છે કોઈ જ્ઞાન જ્ઞાન એક
કોઈ રાગદ્વેષ ધાય - એટલે મારા જ્ઞાનનો વેલ્યાવ તો મને જ જ્ઞાનનો
છે - પર પરોપર જ્ઞાનું નર્મ - પવને જ્ઞાનું કરેલું - તે વેલ્યાવ છે એને
પરોપર વેલ્યાવ છે એ અનુભવ છે. અરિ મને તો મારા જ્ઞાનમાં મારો
આત્મા જ જ્ઞાન છે, આત્મા ને જ્ઞાન ^{બધું} સંચય છે - આત્મા કરી કે જ્ઞાન
કરી - જ્ઞાનનો અનુભવ કરી કે અનુભવો અનુભવ કરી, આત્માનો અનુ-
ભવ કરી કે જ્ઞાનનો અનુભવ કરી - એટલે જ્ઞાન ને આત્મા એકે વસ્તુ છે

अमे ईंद्रियज्ञान ही असे झुही दखु ही -

ईंद्रियज्ञान अटके लुं ते पवने के प्रविष्टि करे, अमे
केमां पर कह्नाय अमे भारी अक मरि - अमे तो अथ कह्नाय अमे भारी
अक, अमे अशने ईंद्रियज्ञान अटके लुं ते पवने के प्रविष्टि करे, अमे
भोटेक, पुष्ट्य प्रापना परिवर्तमान भारी आत्मा तदम झुही ही तेक शक्य
ने लुं इरली नई अमे दुःखने लुं लोच्यलोच नई अमे दुःखने लुं कह्नाय
य नई, अमे तो लुं अुपमय आत्मा लुं, आनमय आत्मा लुं, तेक अमे
अपने इच्छाक भारी आत्मा कह्नाय ही अमे के ही ते लुं लुं. मिथ्य लुं
दुःख लुं, सिदानंद लुं. आ के शक्यता लाप धाय अुपना लाप धाय
दुःखना लाप धाय अमे भारी अरारमं धाय ही. अथलापमं अमे प्रपरे
पिसडुल धली नई, अमेनी लुं झुही - शक्य लुं झुही लुं - अमे पारंपार
आत्मा लरई लमरु पल्ला धेक कशी तो लमरुं उम धेक कशी - आ
पास वावाक इरने

लडुभापने! - उम ही अथलापने ने अदी - अापु अमेने

अमेगठ गया ही २२

प्रेमबंदलाधे : लल्लो - तो अमे अथलापने उरखुं, अक्षिपुं - अमे अमेमां अापु
अधुं अर्धु -

पूज्य! अापु अधुं - अथ - अमे के कह्नाय - अथलापने के अक्षिपुं
अमेमां अापु अधुं -

अमेमां अापु अधुं - अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

पूज्य! अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं
अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने अथलापने - लुं

પ્રશ્ન:- સારૂ સારૂ

1. અને અને પરિશ્રમ એ વાચુ જ અનેર વાચુ કરેલી કરેની -
પિક્કલપ દ્વારા મિહાય એવો અને પશુ દેઠ થતો એવ

પ્રશ્ન : અને તેમજા ડ્રોટીન્ડનો શેરલ ત્વે લાંડનમાં છે.

1. હા. ત્યેના હીમાયોપેદિઠ છે મે 1. હા એ છે અહીયા લાંડનમાં છે
હા. અને એ દયા એવુ લાગે છે કે કદાચ આપણને ઉપવીગા ધારી
એવું લાગે છે

પ્રશ્ન : અને એવુ વિશ્વાસ છે તે - હીમાયોપદી દવા ઉપર અને એવુ
વિશ્વાસ છે

1. અને સાઇડ ઇફેક્ટ કરાય નહી - અને તમે શીરણ માટે દવા
લાઈદા તેલને ત્યાંની ઓરબાર્ક - એ દવા મનેવ એવુ ગહા કરી ત્યાર
પછી ત્યામ્મ લકડાડૂ છૂગા આંધા છે. કેમ છે આપણા લગ્નચલ

પ્રશ્ન :- મારી લગ્નચલ આવી છે - રાજુ મજમ - રાજેમ.

1. હા. રાજેમ અહીયા જ છે. એકે મિનાટ આપુ અને

રાજેમ : તેલો - બાપા, ^(રાજેમ) એમ છે બાપા -

પ્રશ્ન : રાજેમ કેમ છે - મજમ - સાંભળ્યું ને?

1. હા અરાબર એકલમ - કેમ છે આપની

1. અને તેવો સારૂ છે. કેમ આલે છે અહીયા દેશમાં ?

રાજેમ : અને હો એવુ મન ધાય છે - અને તો એવુ મન ધાય છે. તે
બાને લઈને આપણી આ લખાને.

પ્રશ્ન :- આપા જ . આપા જ - હા. બાને લઈને આપજે -

1. હાસેંબરમાં આપા અથુ અને -

પ્રશ્ન સારૂ - સારૂ .

એવું અરાબર હોને ત્યાં -

પ્રશ્ન. હા અરાબર છે. અરાબર

1. બાને - તમે અહીં આપ્યા - ત્યારે આલે દેપ નહોતો ઉભારી - હા
એ બદલ એમને એમ સાંભળતા હોય છે -

પ્રશ્ન :- એ એવુ સારૂ છે -

1. અને આપુ દર્પણું દેહટાંલ એવુ સારૂ છે -

પ્રશ્ન :- એ એવુ સારૂ છે.

રાજેમ : હા. અને આપુ દર્પણું દેહટાંલ છે ને એ એવુ સાંભળી છે. એ
એવુ માલ છે.

પ્રશ્ન :

1 મને લઈયા ડરના ઉપડાવ થયો હોય તો સમાચાર છે બાપા

પૂજ્ય: - બસ- દર્પણ સામે જોયા કરો - દર્પણને જોશો તો બધું જણાઇ જશે - એમ આત્માને મહિલા બધું જણાઇ જશે - (૯૧ જરૂર) પરના સન્ન્યુપ કૈશી તો એક્સાઈટ થઇ જશે - (૯૦) ઓટરમાં પરના સામે મુખી તો એક્સાઈટ જ થાય - દર્પણના સામે કોયું આપણી - (૯૧) બસ, અત્યંત બેડા બેડા બધું જણાઇ જાય) હા- બધું જણાઇ જાય (અને પારોપર બામું કાંઈ જણાયું જ નહીં) હા. એકે આત્માને જ જણાયો - આત્માને જણવી એટલે બધું જણાઇ જાય - (૯૧) એકે આત્માને જ લેવેન ઉચ્ચાનું નો) બસ. આત્માને જ - માટે આત્મા સાચક જ જણાય છે - જેમ સૂર્યમા પ્રકાશમાં સૂર્ય જણાય છે એમ મારા આત્મા પ્રકાશમાં - મારો આત્મા જ જણાય છે - એમ લાઈ ડરવું. (૯૧ જરૂર ૩ હા ઇ જ છે) અહીંનું કાંઈ કામ નહીં ને? ઇન્ડીયાનું (ના લક્ષ્યાં તો કાંઈ નહીં - પણ હાસીખરમાં તો બાને લઈ આપવાક છે ^{લઈ} લઈ આવો - હા ભલે (ઓ-કે. તો - એકે મિનિટ બાપા અજ્યને વાત ડરવા છે)

! હલો બાપા કેમ છો (કોહા) અજ્ય હું અજ્ય બાલુ કુ - નાનો ઠીકરી - (મમમાં) હા સાફ છે - (ઓટો ધઈ ગયો હોઈશા હપે તો) હપે - મોટી - હા.

પૂજ્ય: શું લાગવાનું ચાલે છે.

હા- તજ ત્રણ ચર્ક બાપા છે -

પૂજ્ય: - તજ ત્રણ ચર્ક - ઇન્કમર ધપું હો? શું ધપું છે તારે -

! હવે બસ કોયું છે - તજ નકકા નહીં - ના

પૂજ્ય: કુંઈ ઠાગી મલા!

હા- મેથેમના - મેથેમેટીક્સના.

પૂજ્ય: મેથેમેટીક્સના? બરાબર. બરાબર.

: સમને કેમ છે. બાપા

પૂજ્ય: - હવે ઇન્ડીયા આપણે ગમે ત્યારે હવે.

! હા ના સાદે આપવાની છું - એકેટમ વાચાર છે

પૂજ્ય: ઘરે જ આપણે

: એકેટમ વાચાર છે. આપણું જ છે હવે - બાને આપુ.

લકુમાબેક :- હલો -

પૂજ્ય: મોટો ધઈ ગયો હવે

લકુમાબેક: હા- મોટો ધઈ ગયો ને - અને તો - સમાચી વાત

પૂજ્ય: હું આપણી ત્યારે નાનો હતો

પ્રેમચંદલાલ! : આજે પાલખાલ ઘેલે વાલો કાલો -

પૂજ્ય! : કુટુંબ મળ્યું - વધાને કાલો વાલ ઘેલે ગાલે

: હા - તમારો કાલો વાલ ડેરના વાલુ આજે કાલો હો ને પ્રેરના ઘણા મળે છે - એટલે પૈકા ગોલા છે. પૈકાના ડોલ ડિમ્બલ નર્મ - (હા પૈકા ગોલા છે) ને લક્ષ્મી કુશી હોસ્પિટલમાં પાણી આપશે. પણ રેશની વાલ ડેરની - આ વાલો જવાના હતા હોસ્પિટલ અને લઈના લાગી ગયો ટેલરની - હા તમારો ટેલરની અધિકારી વાલુ ઘેલે ગયો. તમારો ટેલરની કાલો નરતો ને સરખો લાગુ પડા ગયો - (આર છે એટલું) અમા અમા અમા - ભલે તો આર જય જીનેશુ હવે

રાજીવ! : જય જીનેશુ બાપા - રાજીવ - ડેમ છે તમને !

પૂજ્ય! : હા. આલે રાજીવ - ડેમ છે વાને

રાજીવ! : વાને જરાક વધારે વાલો ગયું છે - (હોસ્પિટલમાં છે) હા હવે અમા આજે ડેલનારુમ્ લઈ ગયા હતા - બાલુ હવા કાલ ડેરના - પણ હમણા છે ને વાલુ વાલુ ગયું છે - એટલે તબીબ જરાય સારી નર્મ -

પૂજ્ય! : અને ડેયાં - હોસ્પિટલ સરક છે

: હા એટલે બાલુ ડેલનારુ છે દેરના ડેનારી - ઘેર નર્મ

પૂજ્ય! : એટલે આપણા ઘેર નર્મ - ઘેર નર્મ ને.

બા. ત્યાં છે. ડેલનારુમ્ છે

પૂજ્ય! : તબીબ વાલુ નર્મ -

તબીબ વાલુ વાલુ છે અલ્પાર

પૂજ્ય! : હલો - જુઓ એ રોગ જ અધી છે - બાઈ. એ રોગ જ અધી છે. આ ડેલનારુ રોગ છે ને બાઈ એ તો બયેર રોગ છે અને આજી તો મલતી નર્મ - (હા બાઈ) આજી બાલુલ કોંગ બહાલો - આ કોંગ છે એ બાઈ કોંગ અધ - જેમ કુણ બહાલો અને ^{હલો} મળ્યું તો અમે એ જ હવે - વાલુ છે ! (હા) અમે આ એક મોટું કુટુંબ શારીરું છે ^{શારીર} એટલું રહે ને બાલુ શારીર મળે (હા-હા) અમે તો ઘેલે જ ડેર છે - મારે અધુ ડોલ બને તો ચિંતા. મરી કુણના - અને આજુબ હોય તો વાંધો નર્મ ડોલ જાનો - આજુબ હોય ત્યાં મુદા તો જુવન રહેવાનું (વાલુ છે) ડોલ પ્રપાલ લવાય છે -

રાજીવ - એ તો લઈ શકતા નર્મ ડોલ

પ્રશ્ન: બધું બંધ થઈ ગયું - નહીં લઈ શકતા ડાંઠ - બધું બંધ થઈ ગયું
 સ્થિતિ: હા. એટલે છે કે આજે બધા ઘાટે દેવાના છે ડાંઠ બોરામાં એવું
 આજે શરૂ કરશે - તો કદાચ ધાંડી વૃદ્ધારી આપશે. હું ઠાંકે આને
 એવો અવાજો છું - તો મને ઈશું લખને રૂમ કચેને દેખ ઉતારો જાઉં
 તો આ હોમી ધોડુ કોબલે - ખાડા ઉપર બધું લઈ આવે છે અભ્યારે
 કોઈકે કોઈકે પાડા છે અભ્યારે - (હા ખાડા બધું છે) તો તો લમારી
 ઘાલ આંખપરી ને તો શાંતિ પાત્રી ને એમું કલ્પણ ધારી -

→ પ્રશ્ન:- જે આંખ - પક્ષા જે રૂંડું છું તે છું કોબલો અ
 - : આત્મા શાંતા છે. રૂંડી નહીં અને લોડલા નહીં. એ દુઃખ ધાય
 છે ને એને લોડલા આત્મા નહીં - એ લોડલા વચ્ચે જ્ઞાન જાણી છે,
 શાંતા મજી છે, પક્ષા દુઃખને લોગવે એવી આત્માનો સ્વભાવ નહીં - શાંતા
 લાય જુદો છે ને લોડલા વર્મ જુદો છે. લોડલા વર્મ પર્યાયમાં છે. એ
 દુઃખ લોગવે છે એ બાકી લોગવે છે. અને હું તો અપોડલા છું, એવો
 અપોડલા સ્વભાવને અક્ષતા દુઃખના લોગવવાનું જે દુઃખ છે એ અપોડલા
 દાટ જશે. આ મહામંગ છે. - દુઃખ લોગવે છે એ પર્યાય લોગવે છે.
 એ પરિશ્રામક માં આત્મા જુદો છે, હું અક્ષતર લાય છું, જ્ઞાનતત્ત્વમાં
 દુઃખ લાય આત્મું નહીં અને દુઃખ લાયમાં જ્ઞાન જેવું નહીં - જ્ઞાન જુદું
 દુઃખ જુદું છે. આત્મા જ્ઞાનમય છે. અક્ષતર છે દુઃખનો વેળાર નહીં
 દુઃખનો માગ અક્ષતર છે એ પક્ષા વલેદાર છે - એ દુઃખને લિજ્જ
 જે જ્ઞાનમાં આત્મા જ્ઞાથ છે તે મારું સ્વરૂપ છે. દુઃખ છે એ મારું
 સ્વરૂપ નહીં, એ તો વિલાય છે. પુદ્ગલના લાવો છે - દરનો વર્મ છે
 સ્વદેશ તો વિલાયનો વર્મ છે - લોડલા જામની આત્મામાં એક વર્મ છે
 પર્યાય લોગવે છે દુઃખ એ વાલ આચા હોય પર્યાય લોગવે દુઃખ એટલે
 આત્મા લોગવે સ્વે દુઃખને એવું ઘનતું નહીં - કેમ કે સ્વભાવ ને વિલાય
 આત્મા ને આત્મ્ય વિલગુલ લિજ્જ લિજ્જ છે - એટલે એક લોગવે ને બાકી
 અતી ગપરી - પક્ષા એક લોગવે ને બાકી વ લોગવે સ્વે દુઃખ, એમ નહીં.
 આત્મા - તો જ્ઞાનને પરમાત્મા છે એ તો કેવળ અક્ષતર છે. દુઃખનો પક્ષ
 અક્ષતર છે દુઃખનો લોગવનાર નહીં - કેમ કે દુઃખને લિજ્જ - અપોડલા
 કાઠિલ છે આત્મામાં - એટલે અપોડલા સ્વભાવ મારો છે - લોડલા વર્મ છે
 એ મારો નહીં, પર્યાયનો વર્મ નહીં - પર્યાય લોગવે તો લાને લોગવે પક્ષ
 એમને જુદો હું તો અક્ષતર છું એને હું તો અપોડલા છું - દુઃખને લોગ
 વવું એ મારો સ્વભાવ નહીં એમ વારંવાર દુઃખ લરૂંડી ઉપયોગ એકે
 અને ઉપયોગને ઉપયોગમાં લગાવવો કે હું તો અક્ષતર છું, વિલગે આત્મા

આત્મા છું - આત્માનાં શબ્દો જાણી શકે તેમ જાણી દુઃખ મર્જી - તે તો અમરતરૂપ
 શુભનો પિંડ, આત્મહનો વામ આત્મા છું - આત્માનાં દુઃખનો પ્રવેશ થઈ
 શાક્ટી મર્જી - દુઃખ તિબ્બ છે અને તે તિબ્બ છું - તે અજ્ઞાનાર દુઃખ
 તે દુઃખ મર્જી - દુઃખ જેમાં ધાય છે એમાં જુદી રીતે તે દુઃખને જાણું
 પણ દુઃખને જાણવું એ આત્મી અભિપ્રાયમાં એમ વારંવાર લોકોમાં
 વિતરણ કરેલા દુઃખ આપે છે પણ અર્થ છે. આ દુઃખ ઘટાડવાનો
 મહામંત્ર છે - અને એ જ એ દુઃખને લગુ છૂટા થવું ને આત્માનાં
 લગુ અર્થ, તો દુઃખ દુઃખમાં રીતે અર્થ અને આત્મહનો અનુભવ આપી
 અર્થ - એવું લોકોમાંનો વારંવાર વાચ્યાર કરવો -

પાને રૂઝાઈ લખે કાંઈપણું છે અર્થ - લગુમાં
 તો કાંઈપણું છે અર્થ - અને એમની વાંચ્યું છે અર્થ - વિચાર્યું
 છે અર્થ અને લખારા ઘરમાં તો વાંચ્યું એકાર છે. પ્રેમચંદલાઈને, તને
 વાંચ્યું વાલાપરકા છે. અર્થારે તો આપવાનું રહેવું લખારે - અને દુઃખનો
 ઘરો ઘણી વારે તો અર્થ આપવાનું રહેવું એકેમ - એકેટ.

દુઃખને જુદો આત્મા અજ્ઞાનાર દેખનાર છે, દુઃખનો
 જાણવાર તે જાણે, વારંવાર દુઃખને વ્યાખ્યાન થઈ પાછો રૂંચી અને
 આત્માનાં અમરતા કરવું વ્યાજ - આત્માનાં અમરતા કરવું - પંચ પવનેશ્વર
 અમરતા કરવું - અર્થાર મેંત્રનું અમરતા કરવું - વ્યાજ એ જ અર્થ
 અર્થાર, મિથા - આચાર્ય, ઉપાધ્યાય - આદ્યને શરણ છે. અને તે
 શરણ મર્જી. મિથાવે તો આત્મી શુદ્ધિમાં જ શરણ છે - બ્રહ્મ ગોંધ શરણ
 નર્જી. વારંવાર દેવ-ગુરુ ને શરણ શરણ છે - મિથાવે તો દેવ પોતાનો
 મિથા શુદ્ધિમાં છે - એ જ શરણ છે. તે તો એમ શરણમાં અર્થ
 દુઃખ - તે તો આત્મા છું - એમ વારંવાર વારંવાર વારંવાર દુઃખના
 જે આગા છે એ દુઃખના આગા ઘટી જાય - એ

આ મહામંત્ર છે. આને કાંઈપણું - લગુમાં
 અમરતાને કે આ લાઈની મંત્ર આપવી છે એ તને કાંઈપણું જાણી
 શાક્ટીટકા મંગ આપા ગવો છે -

રાજકે: આપણી કાંઈ જાણું ને (૧૧) આપણે અર્થાર કાંઈ જાણું ને!
 પૂજ્ય! - ૦૧. કાંઈ જ - મોક્ષમાં જાણું છે ને (૧૨) તો વ્યાજ આપણી
 મોક્ષમાં કાંઈ જાણું - લગુમાં અર્થારે રૂંચી લખારે. મોક્ષમાં જાણું
 છે. તે ગોંધ તમારે - નર્જી. તે ચિંતા કરેલી નરિ અને
 પાપાને પણ ચિંતા ન થાય - તિબ્બ આપણે - ગોંધ અર્થાર અને તો ચિંતા
 નરિ અર્થારના. વ્યાજ ગુણ છે અને જ છે. એ તો જાણી છે એમ
 વ્યાજ

દર વિલય ધાય - કુદાય ધાય તો ભલે ધાય - આત્મા તો અમર છે
અમાદિ અનંત - અને એ આયુષ્ય તેથી તો કોઈ નરિ ધાય. પાછુ
દયા લાગુ પડા અથ આરૂ ધાય - આપણી શું ચિંતા છે.

- ૯૭ ૯૭ પ્રવેગ તો કશાએ હામી અપમે શૂદા શૂદા

પૂજ્ય: આત્મા છે તે અમર છે અવિનાશા છે નિલય છે કુલ છે.
અશાબર.

શક્ષિ: અશાબર વાપા, કાલ આ લઈ જઈશને તેપ કોલવાવાશ અનિ
પૂજ્ય: હા. કોલવાવને હાં - વસ અને પૂજ્ય હિંમલ શાખા અમા ઉપાયે
કર્યા - વસ અં વિવાય આપણું કોઈ - કામ નફ - વાપુકુ ત્યાં રહી!
! બધાય ત્યાં છે. બધાય ત્યાં છે.

પૂજ્ય: કુલનાકુમં છે ને ?

: હા બધાય કુલનાકુમં છે કાધે જ છે ત્યાં - હા બધાય ત્યા છે
અલંચાદિ લગભગ સી માઇલ દૂર છે

પૂજ્ય: સી હી. સી માઇલ. (હા. હા.) તો તેકોડુકિ તો હીંપ ને ત્યાં

શક્ષિ: કાલે છે ને તું તેપ લઈને કાધે અઇશ -

પૂજ્ય: હા તેપ લઈને જાકે કાધે - કાલે

શક્ષિ: સી. કે. બાપા.

શક્ષિ :- હુલ્લી - આપા - શક્ષિ બોલું છું

પૂજ્ય :- હા. હુલ્લી - શક્ષિ

શક્ષિ : હું ગઈગાલે બાને જીવો ગયો હતો - હાલત બહુ ખરાબ છે. કશ્કોડે
દાહા દિવસ યેવા ખોરાક નફ થયો ને પેટમાં - તો અશકિલ એટલમ આપા
ગઈ છે - અને હુલ્લીએ બાને હોને બોલવા હીંપ ને તો પચાલ નફ રહેતો
કે શું બોલે છે - એટલમ વાચાશમાં હીંપ ને એમ કોડે કોડે
બોલવા હીંપ છે - પણ અમે પૂછાએ ને કુ લખે કોહા હો - તો કહે છું.

"સાયકે સ્વરૂપા આત્મા છું" એમ બોલે છે

પૂજ્ય :- વાલ. એમ. એટલું બોલે છે એ અરુ છે -

શક્ષિ: એટલે છે ને - એટલમ અશકિલ નફ આપા ગઈ બાપા - આપ
અશકિલ નફ આપા ગઈ - પણ દેહના અશકિલ આપા ગઈ છે

પૂજ્ય: અને હસડ પ્રકાર અને પલ્લસ - ને - કોડર શું કહે છે - કોડકી
ટાઇમ કાઢશી એમ કહે છે

શક્ષિ: કોડકી ટાઇમ એમ કહેતા નફ પણ ^{બહુ} કાઢી ટાઇમ એમ નરિ

પૂજ્ય. એ ઠી શરૂ શરૂ હો - તમે ગોરૂને પૂજો - તો ડાકર ઠી દે બે-
ધાર. હો - આઠ હી - પંદર હી

શક્તિ: એટલે આમને તો લાગે હી એક. બે વાકફ વધારે નહિ પેલા શરૂ
જીવરાજર હો ગાઈશકી હી ની પાઠા લીલાના ઉલટી ધાય હી હવે
પેટમાં જરાડ પાહી કય હી ને તરલ નીરના કય હી.

પૂજ્ય :- હલ્લી - લીલાના ઉલટી ધાય હી મે એ ચિલ્લ પરાવ હી - એ લાંબો
શાંમનભીડાશ શરૂ - પણ "તું સાચુ છું" એ લાવ લઇને કય હી તો લાઈ
શકુ - એ સારે કીકી જશી - એ જીવ જશીને તો એને માડું તો મન
એમ ઠી હી સ્વર્ગમાં જ જશી - અત્યાચા ડરના સારા પ્રોગમં વાશી

ઉંચામાં ઉંચુ સ્વાર મળશી - ઉંચામાં ઉંચા સંયોગો લશી મે જય

પુકુચના લ્યં જશી એ જીવ મને લાગે હી

શક્તિ: આને વાચાર ડરના તો પાડા હીને બાતુ અત્યારે - તો હવે
બાતુ પોચાપુ પરીપર ન ઉત્પાય સારવસંનું - એટલે સમાધિ-મરણનું
લગનું
પૂજ્ય. હવે બાપા - સમાધિ મરણ વિષે -

પૂજ્ય : એ - સમાધિ-મરણમાં સમયગટિષ્ટને જ સમાધિ-મરણ ધાય
બીમને સમયગટિષ્ટને વાના સમાધિ-મરણ ન ધાય - (ઈ-ઈ.) પરી
આઈ સાવધાન મરણ ધાય. સાવધાનમં કય. આત્માના સાવધાનમં, આત્મા
નો વાચાર ડરના ડરના, આત્માના સ્વરૂપનું કીલન ડરના ડરના કય
એવું બના શરૂ. (ઓ.કે.)

શક્તિ: હવે શુભી - બાને એકદમ પાડાને એવું હોય ની તો પાડા દવાવવા
માટે પેઇન ડીલર આપશીને તો જ્ઞાનના શરૂકિત બીડાઈ જશી -
આઠી થઈ

પૂજ્ય :- હા. આઠા ધશી - હલ્લી એ પરીપર નહિ. ... આપશી
દામિડિ દષ્ટિએ એ પરાવર નહી. જ્ઞાન જી બીડાઈ કય તો એ પરીપર
ન ઉત્પાય - ઠારશી ગોરૂશી તો એવું ડરે.

1. તી - આપશી શું ઉત્પાનું જઈને - હલ્લી દહા એ.

પૂજ્ય :- પાડા બલે સજન ડરે પણ અમારે એ લાઈન નહી લેવા - એને
આત્માના અગુલિ બંધ થઈ કય આને વાચાર ડરનાના શરૂકિત બીડાઈ થઈ
સાવ, એને જ્ઞાન બીડાઈ કય, સમય એવું અમારે ડરનું નહી. એને દુઃખ
આવું ધાય એવા દવાઓ આપે - જ્ઞાન બીડાઈ કય એવા દવાઓ નહિ આપ
વાના એટલે બેમો લેઈ ડરના. પેઇન ડીલરમાં દુઃખાપી આઠા ધાય એવા
દવાઓ હોય - પણ સાવ એકદમ બેશુદ્ધ થઈ કય, ઈંકેડશન આપે તો
એવું નહી ડરનું કીકીએ - ઈંકેડશન ઉદંના આપે - (પણ આઠા નહિ) આપે
નહી બસ -

शक्ति, तो हल्का घटा वृद्धि आत्मना जो वाया उभयाने, उं तुं वायउ
 पूज्य :- आत्मना जो वाया उभयाने अने सभरे पक्ष अने विमर्शान
 संतुष्टापपावुं, असोपलला रोप त्या वृद्धि उं तुं वायउ तुं, उपेण अज्ञानर
 दुः- हेरक वृद्धि दुः- दुःपक्ष पक्ष वृद्धि दुः अने अने व्या, उं तुं अज्ञान
 वृद्धि, अने भावें ज्ञान जहाय छे. अने वायउ जहाय छे. ज्ञान जहाय छे,
 वायउ जहाय छे - वायउ जहाय छे - तुं तो वृद्धिआत्मा दुं अने वायउ
 पारेपार पर अने ठान उपर वृद्धिआत्मा. आमां सापदाना मरल धरि.
 सभग गया. सापदाना मरल धाय मे अने व्यपहारि सभादि उरवय
 मिश्रवये सभादि न उरवय. मिश्रवये तो सभगदृष्टि न सभादि-मरल उरवय
 जयं वृद्धि आत्मना अनुभव न धाय त्या वृद्धि सभादि-मरल न उरवय
 पक्ष सापदान मरल उरवय. अने व्यपहार सभादि मरल उरवय - सभग
 गया -

: तो धामे आला अक्षुप्त मे महापुल लीवा अरुअ
 पूज्य :- जा उं तुं वरि लीवा.
 : म लीवा ।

पूज्य :- एभक्षिं-ती लने लोहसाम्ना वाया वार्या - उभते अक्षुप्त मे
 प्रसिद्धा मे अंधारी मे अने अक्षुप्त रोपने अने सभगदृष्टि, सापदाने जो रोप
 अनेमने न रोप. अने अने अने पक्षी पक्षीमां अने अक्षुप्त रोपे वरि
 सभग- अनेमां पक्षुं नरि. आ तो नरि - रोपे अने.

: अने पुल मे नियम मे पक्षीमां उभयतीमे तो हेर वृद्धिआत्मा
 अने वृद्धिआत्मा धरि - आटे आपक्षी तो अने न रोप. आपक्षी तो आपक्षी
 लोपेण एभक्षिं अने अक्षुप्त रोपे. तुं वृद्धिआत्मा दुः तुं अक्षुप्त रोपे -
 पक्ष अक्षुप्त वरि अने लने आपो पक्ष - प्रल - मे. नियम मे पक्षीमां
 मे अंधारी मे सभादि मरल मे अने अक्षुप्त उरि मे तो लोपेण आपक्षी वरि
 वरि - (अने उ. अने अक्षुप्त नरि उरिअने) अक्षुप्त नरि उरिअने उभयानुं
 सभग. एपे अने आपक्षी अने वाया उरि रोप अक्षुप्तानो तो अने
 लोहा शिवाय मे एभ

: अक्षुप्तानो वाया उरि छे तो उरि एपे तो पांथी नरि. अने
 अक्षुप्तानो वाया उरि छे तो उरि एपे तो पांथी नरि - अने पांथी
 नरि. पक्ष अक्षुप्त अक्षुप्त के लने अने लोपेण अक्षुप्त नरि

सभग : अने अने लोपेण अक्षुप्त रोपे अक्षुप्त तो अने लोपेण उरि शिवाय मे
 : ए - उरि शिवाय. अने उरि अक्षुप्त, छे सभगदृष्टि नरि मे । अने अने
 पांथी नरि. - अक्षुप्तानो अने अक्षुप्त उं तुं अने उं तुं अने एपे, अने

જન્મેણ કોઈ આજ મારે લજા નથી

: એવું કોશ્યાના જરૂર નથી ની ?

પૂજ્ય: ના. રે. કોઈ જરૂર નહિ. પિલકુલ.

: બસ પાલન લેવાનના બાચાર.

પૂજ્ય: બસ પાલન સાનસ્કે ખાઓ. સાનનું પાલન પ્રાચી - અમૂલ

પાલન પ્રાચી - સાનનું બસ. - તમે એને સાન ઉપર જ લઈ જાઓ

એ લાઈમ ઉપર લઈ જાઓ - સાયકે ઉપર લઈ જાઓ એ બધાર

સારૂ છે. એ તો બધી દિવાલ ઉપરથી છે કારણકે એ તો બધું

સામગ્રી લગાવું છે

શરિષ્ઠ: વચીવર. તો હોલના થઈ બુદ્ધિ ગમી તેમ કોઈને અમૂલ જ લાખવાના

એને સાનમાં

પૂજ્ય: બસ સાનમાં. અમૂલ. તમે તો એને સાવધાન રાખી કોઈ

અભિમાર છું. અભિમાર જલાય છે - દુઃખની મારી અભામા જુદી છે

દુઃખનું વેદન તું કહીને નથી - દુઃખની જુદી તું આભા છું - વિદાનદ અભા

તું છું - પરમાત્મા તું છું - બસ એ રોધ - એ જ લાઈમ ઉપર લઈ

— — — — — કૃષ્ણ કયાઈ ગઈ હતી

બસ સમજા રાખવા - સમજા રાખવા બધાએ - જે કોઈ જે

ધવાનું હોય એ ધવા. જે કહીને - બસ એને એકસ સ્વરૂપના ભાવના લઈને

અથ છે એટલે સાચા જગ્યાએ જ જરી. એના ગતિ સાચી છે એટલે

ચિંતા કરવા નહિ. પછી આ ઉત્સવનું દર્દ છે એમાં દુઃખાવી

હોલે હોલે બધું ધાય - દુઃખ ધાય.

શરિષ્ઠ:- પૂજ્ય અમૂલ એ એ જ કોશ્યાનું ની પાસ.

પૂજ્ય:- બસ અમૂલ રાખો એ જ બાકું કોઈ નહિ. બસ.

શરિષ્ઠ:- એ.કે. - બાપા બ લખારી બધું મોટો ઉપકાર છે.

બાજી રીત.

— X — X —

શરિષ્ઠ:- હલ્લી. લાલચાંદલાઈ છે લય - તું શરિષ્ઠ બાકું છું લડનની

હલ્લી, બાપા - તું શરિષ્ઠ બાકું છું લડનની - ગઈકાલે બા આલ્યા ગયા

પૂજ્ય:- આલ્યા ગયા? કોઈલા વાગે

: અતીયાના પોલા પાંચ વાગે.

પૂજ્ય: એ તો આધુન્ય પૂરું ધવાનું લવું — કહું ની -

લવે લાખું કે લવે નહિ એ તરી શકે - હલ્લી એના

કોઈ ચિંતા કરી મા, એ ક્રમ વધારે સારે કોઈની ગાયો છે. સારે

કોઈની જ અય. આપું તત્ત્વનું દુઃખનું હોય એના ગતિ સાચી જ હોય

રજીસ્ટ્રાર: એ હિલ્લા પંદર મિનિટમાં હો ને - ગઈશલિ લોકો લાને લી એમની
 એક્ટમ ઉભરી યેવા કેરુન લા વાલ્લો મિનિટ - તો એ તો એમ કેરુ
 હું તો સાનવલ્લુત્રા આલ્લા હું (એમ. આલેલા. અંઇ લોકો) એમની હિલ્લા
 પંદર મિનિટ લા ને ત્યારે પ્રહા એમજ - એ ખોલો જ લા
 શાહલા (એ દુરલા ગયા) એ હિલ્લા પંદર મિનિટ લા ને એમની
 લાલ્લુ કે બલ પંદર મિનિટ હો - તો હો ને બાપુજી એમ ખોલના લા
 હું આયડ દેવ - હું આયડદેવ - હું શારીર નર્મ. હું સાન હું એવા
 રાને ખોલના ગયા - બારે જ્ઞાઠ વાર ખોલના લા - પછી હો ને ને
 એવાજ અંઇ પડી ગયો - પછી શ્વાસ જ લતા'લા દસ - પંદર મિનિટ
 માટે ખાલ - શ્વાસ લતા'લાને ત્યારે ખોલના લા હું સાન હું. હું
 સાન હું.

પૂજ્ય :- સાયડના દૂનમાં ને દૂનમાં ગયા - (હા એટલે એમની લાલ્લુ આરા
 પરિશ્રામ લઈને ગયા - આરા પરિશ્રામ. હવે તમે હિંમલ રાખો બદા
 હિંમલ રાખો - હિંમલ જ રાખના - બાજુ ઠાંઇ રી-કેડવ ગાલે કેવળા
 બસ.

: હવે. આમ તો એમને હિંમલ રાખવો - પ્રહા એમને એમ થાય
 હો - બહુ. આમ વયા ગયા

પૂજ્ય :- ધાય. ધાય. ગમે એમ તો માવલર હો ને - અથ એટલે
 દુઃખ ધાય બાપડોને - એ આદિ વાલ હો કેમકે એમના હજ હાયા
 બાંધી તમે લા - એ બેઠાંલા તો દર સાચવાને બેઠા લા (હા),
 હવે દર ખુલુ પહા ગયુ - (હા) ખેદ ધાય - પ્રહા કાંકારમાં એમ
 ધયા જ કરે રાખુ - અંકારમાં આપુ ધાય હો. દરેક દોર દોર આપુ
 ધાય હો - સેવા આનન્દ કરી. તમે એમની પુષ્પ સેવા કરી - તમને
 સંતોષ થઇ ગયો. કેટલા મહીનર્મ ^{પ્રે} જમાર લા ને ? હ આઠ મહીનર્મ
 (બધ મહીનર્મ) બધ મહીનર્મ (હા) - એટલે તમે પુષ્પ એમના
 સેવા આરંભી કરી. પુષ્પ સેવા ટ્રીટમેંટ કરી - પ્રેકાના રામી ગુપુ ના
 દુરે લઈ પ્રેકા વાપર્યા તમે - એમના પાછા દુરે લઈ તમે પ્રેકાનું
 પાચી કર્યું પ્રહા આપુદવની તો કોઇ ઉપાય નર્મ ને - (ગઇ શલિ તો
 તમારી ટેપ કાંબળ) તે ? તમે ગઈશલિ તમારી ટેપ કાંબળવા વાને
 મેં કોઈ કે લાલબંદલાઇ કેરુ હો તમે એવામિં જવાબ હો - તો એ
 મને કેરુ એવામિં ^{પ્રહા} કાંકાર. હો એ નર્મ કોઇનું કુ વાલ વાલ બહુ
 સરસ. બહુ આરા વાચારી - બહુ આરા વાચારી (એ એક્ટમ ઉભા
 ગલિમાં ગયા હો ને આપા ?) ઉભા ગલિ - એમને કોઇ કોઈ નર્મ

અમિયાં શાંકા નર્કા કાંઈ - (રા. બાપુજીને હું આપુ અંકે મિનાર) અંકે
 વ્યુખમાં ગયા. હુઃખમાં નર્કા કરાય (હું બરોબર - હું બાપુજીને આપુ
 અંકે મિનાર) અંકે સારે ઠેકાણે ગયા છે. (રા. રા. હું બાપુજીને
 આપુ) દિવ. ગુરૂ. શાંકા મળે - ત્યાંકે અમદેવ લગવાન પાકી રહી
 શાંકા - (રા બરાબર) રા. ત્યાં જ્યાંકો છે અંકે જીવ (રવે જલદી
 વ્યુખમાં લગી જાય તે.) હૈા (રવે લગી અય જલદી અપુ એઈએ
 છે -) ^{અપુ એઈએ} અપુ એઈએ જાય. રા. પુ આર અંકેઈમ શાંકે (હું બાપુજીને
 આપુ) - રૂપ છે -

પ્રેમશંદભાષ : હુલ્લી, લાલચાંદભાષે જય જીનેઈ - બસ અમારા ને
 અમેા રૂઢાનુબંધે પૂરા ધેઈ ગયા -
 પૂજ્ય :. રા પૂરા ધેઈ ગયા. હિંમલ રાખાને તમે અંકે પૂખ બાંધે આપ્યા
 હું સાયક હું ર અંકે શ્વલ ડેરાને ગયા - અંકેઈ એ લી અગાળ પદવાને
 જીવ - આરા અંકેઈર લઈને ગયા

પ્રેમશંદભાષ : બુદ્ધિ અનુસાર જે તમે અમને જ્ઞાનમાં આપ્યું અંકેઈ જે ડેઈ
 અંકે પચાપ્યું. અંકે આરાંકે શાંકય પુમાણે અંકેઈ હું શ્વલ ડેરાપ્યું છે. હુસારૂ
 ડેઈયાય અંકે લગાવી જે ગણે આર ટેપો ઉલારી લગ રૂમિમં અંકે રૂરી
 રૂંકાને પાંચ - પાંચ હસ દસવાર સાંભળા - અંકે ડેઈ લાલચાંદભાષાને ટેપ
 મૂકી આરે અંકે જે સાંભળવા છે બસ અંકે ડેઈને - હુલ્લી આરા ટેપ
 સાંભળાને ડેઈ અંકે અંકેઈમં જરી - લી અંકેઈ રૂંકું હુલ્લી ડેઈ અંકેઈ લી અંકેઈર
 છે આરે લી લાલચાંદભાષા પૂગટ ડેઈવા છે બસ. (વાર વાર બનુ અંકે
 વાચારી)

! હુલ્લી પરીક્ષાની લી અંકેઈલા બધા ઉંચા લતા ને હુલ્લી મય
 ગાળના અંકેઈ જે પાડા લાગવા - ખોરાક લેવાયુ નાઈ. કષિ રૂંકસાળ ડેઈ
 લાપ્યું ડેઈ લેલે મરચુ પવાય નાઈ. - અંકેઈ અંકેઈ અંકેઈ અંકેઈ ડેઈ અંકેઈ
 ડેઈઈઅન અંકેઈલા બધા લાઈ લતા. ધહા હલાં અંકેઈર ઉપર અંકેઈની
 વાલ પાથર લતી ડેઈ હસ્તુ મોહુ રાખે (વાર વાર) આર આર અંકેઈ
 શેજન ધેઈ ગયા - (બનુ - બનુ અંકેઈ) બનુ અંકેઈ. અંકેઈ અંકેઈ અંકેઈ અંકેઈ
 (આલખખા ઘહુ) રા. - લી ગાંઠાલી રાંકેઈ અંકેઈને લઈ આપ્યા ની
 ટેપ તમારી - અંકે ટેપ પારે ટાહી રૂમ આવા - અંકેઈ આંકેઈ આડા આર
 વાગી જ્યારે પૂરૂ ધ્યાન લેવારી લગને ત્યારે અંકેઈ આર વાગવાંકેઈ અંકેઈ
 ડેઈ ડેઈ ડેઈ સાયકેઈવું જે હું શ્વલ ડેરાપ્યુંને અંકેઈ અંકેઈ જ્ઞાનમાં સાયક
 સાયક સાયકેઈવું જે હું શ્વલ આલખુ લુ - (બસ અંકેઈ આડુ છે.) ડેઈ
 ઠી તમે બધા -

8/2/2008 પૂજ્ય : મમ - મમ - - અને તમે પણ હો છવના બહોતર પણ

આપણે ભાંગા અય - હિંમલ આપણે બધાને

: અને હિંમલ આપણું બધાને અને તમારા પાકે ^{અમારે} વીચાર હો રજીષ્ટ્રી લઈને ઠીકોબરમાં ઠીકા અને આપણું. (આપો આપો) તમે રહેવાનું શું પેરા બાપ્યુ છે -

પૂજ્ય : દર પેરા બાપ્યુ છે - અને અમારૂં રહેવાનું ઠીકાનું બધાને બાપ્યુ છે એ તમે સખા લ્યો ગાયુ

: તો છે ની તમો મની કેસ ડુગળ લખશો

પૂજ્ય : ડુગળ સખા બાપ્યુશ - ઠીકોબરમાં તું દેવસાન જવાનો છું -

: કેય જવાનો હો.૧

પૂજ્ય : ઠીકોબરમાં - દેવસાન જવાનો છું

: દેવસાન જવાનો હો - તો દેવસાન મળાશું - ડુગળ લખશો તું તમને - પણ વ્યવહાર ડેરીશું. (બલે ભલે) બાની કેમ હો બધા બના તો અત્યારે તમે રીંગ પૂરી કેરૂં છું. — — —